

विप्रा इति वाचा उच्चैः पाठेनैव उत मेधया ऊहापोहकौशलेन विप्राः विद्वानाः पंडिता अपि जिताः मज्जिताश्च तां प्रसिद्धां वाचं वेदमयीं मेधया सहितां बंदिना कुतर्काण्येव मज्जितां अहं यथा उज्जहार उद्धृतवानस्मितया संतः सदसद्वचनविवेककुशलाः अवचिन्वन्ति परोक्षयन्ति लोड्यैर्लट्परीक्षयन्ति त्वित्यर्थः ॥ २६ ॥ ननु बंदिनोद्धृतां वाचं त्वमेव कुतर्काण्येव मज्जितवानसितत्र किसद्भिः परीक्षणीयमित्याशंक्याह अग्निर्दहनिति अग्निः दहनस्वभावेन दाहकोपि जातवेदाः जातानि सतामसतां च वृत्तानि वेदजानातीति जातवेदाः सतां सत्याभिसंधीनां गृहान् शरीराणि विसर्जयन् वज्रयन्ते जसा यथा अधाक्षीत्स्म अर्थाद्वृत्ताभिसंधिगृहान् नशब्द उ

अष्टावक्र उवाच विप्राः समुद्रां भसिमज्जिता ये वाचा जिता मेधया वा विद्वानाः ॥ तां मेधया वाचमथो ज्जहार यथा वाचमवचिन्वन्ति संतः ॥ २६ ॥ अग्निर्दहन जातवेदाः सतां गृहान् विसर्जयन्ते जसान् स्मधाक्षीत् ॥ बालेषु पुत्रेषु कृपणं वदत्सु तथा वाचमवचिन्वन्ति संतः ॥ २७ ॥ श्लेष्मातकी क्षीणवर्चाः शृणोषि उता होत्वां स्तुतयो मादयन्ति ॥ हस्ती वत्वं जनकविनुद्यमानो न मामिकां वाचमिमां शृणोषि ॥ २८ ॥ जनक उवाच शृणोमि वाचं तव दिव्यरूपाममानुषीं दिव्यरूपो सिसाक्षात् ॥ अजैषीर्यद्विदित्वं विवादे निष्ठष्ट एष तव कामोद्यबंदी ॥ २९ ॥ अष्टावक्र उवाच नानेन जीवता कश्चिदर्थो मे बंदिनानृप ॥ पिता यद्यस्य वरु णो मज्जयैनं जलाशये ॥ ३० ॥ बंधु उवाच अहं पुत्रो वरुणस्योतराज्ञो न मे भयं विद्यते मज्जितस्य ॥ इमं मुहूर्तं पितरं द्रक्ष्यते यमष्टावक्रश्चिरनष्टं कहोडं ॥ ३१ ॥ लोमश उवाच ततस्ते पूजिता विप्रा वरुणेन महात्मना ॥ उदतिष्ठंस्ततः सर्वे जनकस्य समीपतः ॥ ३२ ॥ कहोड उवाच इत्यर्थमिच्छंति सुतान् जना जन नकर्मणः ॥ यदहं नाशकं कर्तुं तत्पुत्रः कृतवान् मम ॥ ३३ ॥ उता वलस्य बलवानुत बालस्य पंडितः ॥ उत वा विदुषो विद्वान्पुत्रो जनकजायते ॥ ३४ ॥ शितेन ते परशु हृष्टाः साक्षाद्देवा जनकस्योतराज्ञः ॥ ३५ ॥ लोमश उवाच समुत्थितेष्वथ सर्वेषु राजन्विप्रेषु तेष्वाधिकं सुप्रभेषु ॥ अनुज्ञातो जनकेनाथ राज्ञा विवेश तोयं सागरस्योतबंदी ॥ ३६ ॥ अष्टावक्रः पितरं पूजयित्वा संपूजितो ब्राह्मणैस्तैर्यथावत् ॥ प्रत्याजगामाश्रममेव चाग्र्यं जित्वा सौतिसहितो मातुलेन ॥ ३७ ॥

ननावादुरितातरे मेत्यादिवत् यथा तत्र परशुपहणे वक्रिः सत्याभिसंधिनदहति सत्यपक्षपाती न तु जातिवयो विद्यादिपक्षपाती एवं संतोपि बालादिषु अतो बालवचनमिति मद्वाक्यं नावमंतव्यमिति भावः ॥ २७ ॥ श्ले ष्मातकी शब्दितस्तरुविशेषस्तस्य पुत्रेषु भोजनं तत्फलमक्षणं च बुद्धिघ्नं दोषकरं चेति प्रसिद्धं ॥ २८ ॥ अथ तव कामो निष्ठष्टः एष बंदी दृश्यतामिति शेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इत्यर्थ एतदर्थं ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ शितेन ती क्षणेन ते तवरिपूणामित्यन्वयः यमादपितवशत्रुसंहरणशक्तिरधिकेति भावः ॥ ३५ ॥ औक्थ्यं उक्थ्याख्यक्रतुविशेषेण साक्षादित्यपरोक्षं देवतासान्निध्यमुच्यते ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ सौतिसूतस्य वरुणस्य पुत्रं ॥ ३८ ॥

पमार्थे अपो